

querie. Ο κ. Κλαρετην ḥροντιζει πδη περι της σκηνικης διακοσμησεως (décor), πτις ἔσται πρωτοφανής, και της μουσικης του Mendelssohn δύτις, ως γνωστόν, ἐμελοποίησε τα χορικά της ἀθανάτου τραγοδίας. Ηερι της μελοποιησεως δὲ ταύτης ὑπάρχει περιεργον εἰδικὸν ἔργον, δημοσιευθέν ἐν Bâle ὑπὸ J. J. Bussinger. Τὸ ἔργον δὲ τοῦτο εὔχεται ὁ κ. Κλαρετην ἐν Στρασβούργῳ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος.

Ως καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ Ἐπιθεωρήσει μου εἶπον, ἐν τῷ Νεωτέρῳ-Θεάτρῳ (Théâtre-Moderne) ἐν Παρισίοις ἔξετελέσθη τετράπτρακτος παντομίμα τῶν Xantof και Tarride μετὰ μουσικῆς του Bonnamy, ἐπιγραφούμενης Κυρία Πυγμαλίων (Madame Pygmalion). Ἐκ της ἐπιγραφῆς αὐτῆς σαφῶς προκύπτει ὅτι πρόκειται περι της Γαλατείας της γνωστῆς ἐκ τοῦ δικαιονύμου δράματος τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου και θεάτρου και ἐκ τοῦ γνωστοῦ διπράκτου και ὀραιοτάτου γαλλικοῦ μελοδραματίου. Ηερι τοῦ μύθου, φερούμενου παρ' Οὐδίδιῳ (Met. X, 245) οὐδὲν θὰ εἴπω, θὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰ της παντομίμας. Η Ἀφροδίτη ἐπὶ τῷ παρακλήσει τοῦ Πυγμαλίωνος ζωποιεῖ τὴν Γαλατείαν, οὕτω δὲ τὸ ἄγαλμα μεταβάλλεται εἰς γυναῖκα, ης αἱ αἰσθήσεις, τῷ καλεύσματι της θεᾶς, ἐπέρχονται ἀλληλοδιαδόξως. Μετὰ ταῦτα ἡ Ἀφροδίτη ἐρωτᾷ τὸν Πυγμαλίωνα :

«Οὐδὲν ἐλπιδόνδας; Οὐδὲνός στερεῖται αὐτῷ;»
«Βεβαίως, ἐπεῖπεν ὁ Πυγμαλίων, μετὰ επισκόπησίν».

Ἡ δὲ θεά μετὰ εἰρωνικοῦ μειδιάματος ἔξηθανίσθη. Ἄλλ' ὁ Πυγμαλίων, μεθ' ὅλην τὴν διαβεβαίωσιν αὐτοῦ, ἔσθαλε καὶ ἐλπιδόνδης νὰ ἀιτήσῃται διὰ τὴν μετατραπεῖσθαν ἐξ ἀγάλματος γυναῖκα... καὶ θὰ ιαν. Οὔτως ἡ σύζυγος αὐτοῦ δὲν εἴχε καρδίαν. Ἡ παντομίμα λήγει τοῦ Πυγμαλίωνος γνόντος τὴν μεγίστην ἐλεύθερην καὶ αἰτησαμένου παρὰ της Ἀφροδίτης νὰ μεταβάλῃ τὴν Γαλατείαν αὐτὶς εἰς ἄγαλμα.

Ἐν τῷ παντομίμῳ ταύτῃ λοιπὸν διατυποῦται ίδεα φιλοσοφικὴ συμβολικῶς, ἀλλ' ἡ διατύπωσις τοιούτων ίδεων, ως παρεπεμπή, ἐν παντομίμῳ, καθ' ἓν διὰ μόνων τῶν μιμικῶν κινήσεων ἐκδηλοῦνται οὐχὶ διὰ τοῦ λόγου, δὲν δύναται νὰ φέπιτερης. Ἡ Σύγνοις τοῦ Πυγμαλίωνος γνόντος τὴν μεγίστην ἐλεύθερην καὶ αἰτησαμένου παρὰ της Ἀφροδίτης νὰ μεταβάλῃ τὴν Γαλατείαν αὐτὶς εἰς ἄγαλμα.

ΧΡΟΝΙΚΑ.— Ἐν τῷ θεάτρῳ Porte-Saint-Martin τῶν Παρισίων ἔξετελέσθη ἔργον ἐπιγραφόμενον *Au Dahomey*, ἐκ τῶν θεατρικῶν (pièces à grand spectacle) εἰς πράξεις πέντε, ὑπὸ τῶν κ. κ. Oswald, Guggenheim καὶ Le Faure. Τὸ ἔργον στερεῖται: φιλολογικῆς ἀξίας.

— Ἐξεδόθη δὲ ἔδρος; καὶ ὅγδος τόμος τῶν *Cours de Littérature* τοῦ Félix Hemon, ἐν δὲ ὁ λόγος περὶ Boileau καὶ Racine.

— Ο γονιμώτατος τῶν γερμανῶν δραματοποιῶν ἀναγνωρήτως ἐστὶν δ Richard Voss. Μόλις συνεπληρωθέντων δύο ἔτην ἀρ' οὐ ἔξηλθε τοῦ νοσοκομείου εἰς δὲ εἰσῆλθε παθῶν ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας, ἔδωκε τῷ θεάτρῳ ἐξ νέα ἔργα. Τὸ θέατρον τῆς Στούγκαρδης παρέστησε μετ' ἐπιτυχίας τὴν *Malaria*, δρᾶμα ἀναπολοῦν τὴν *Lucrèce Borgia*, τὸ δὲ βασιλικὸν θέατρον τοῦ Μονάχου ἐξ ἀλλου ἀνεβίσασεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ Διαβατικὸν πτηνόν, δῆπον δὲ Voss ἡγα-

κάσθη νὰ κατενεγκθῇ κατὰ τοῦ οὐδενισμοῦ. "Ηδη δὲ ἀγγέλλεται διτὶ τὸν ἐπιόντα μῆνα διδαχθήσονται δύο ἔτι ἔργα τοῦ ἀκαρπάτου συγγραφέως.

— Τὸ δρᾶμα τοῦ Conrad Alberli, Μία πρόληψις, δῆπερ τὸν παρελθόντα γειμῶνα ἐστέφθη ὑπὸ ζωηρᾶς ἐπιτυχίας; ἐν Βερολίνῳ. ἀπηγορεύθη ἐν Βιέννη ἡδὲ ἐδέχθη ἐπερον ἔργον τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, δὲ Κωμῳδίας (Comédien), οὐ διπόθετις τὰ κυριώτατα ἐπεισόδια τοῦ βίου τοῦ Μολιέρου. Κατὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν δὲ Μολιέρος διδάσκει κωμῳδίαν ἐν ἐπαρχιακῇ θεάτρῳ, κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ διαλέκτου θνήσκει ἐπὶ τῆς σκηνῆς κατά τινα διδασκαλίαν τοῦ *Malade imaginaire*.

— Ο Μαστρο-Μανώλης (Maître Manola) τῆς Κάρμεν Σύλλογος (θεατρικῆς τῆς Ρουμανίας), περὶ οὐ ἔκτενῶς ἔγραψε ἀλλοτε ἐν τῷ «Νεολόγῳ» καὶ δὲ ἐρείδεται ἐπὶ δημοτικοῦ ἄρχατος ήμῶν, μελοποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Εδιμούργου, ἔξετελέσθη ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς αὐλῆς τοῦ Κουμδούργου.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Οὐκ ὄλιγα ἀναγράφονται ζητήματα ἐν τῷ ἡμερογραφίᾳ διατάξει τῆς πολιτικῆς, τὰ δικαίως ἐπισπλένεα τὰν προσδοκήν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου καὶ προκαλοῦντα μέγαν πάταγον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, συνεπείᾳ τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, φερόντων μὲν κυρίως ἐσωτερικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ σημαντικός ἐπιδρώντων καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Δύσεως. Ἡ ἐν Γαλλίᾳ π. κ. προκληθεῖσα κρίσις ἐπὶ ταῖς εἰδεχθέσιν ἀληθῶς ἀποκαλιψεσιν ἐν τῷ ζητηματι τοῦ Παναγιᾶ, ταῖς ἀμαυρούσασι τὴν δόξαν τῶν τέως ἀποθαυμαζούμενων μεγάλων τῆς Γαλλίας πολιτῶν, οὓς ἡ ἀνθρωπότης σύμπασα ἐτίμα καὶ ἐγέραιρεν ἐπὶ ταῖς προσδεκθεῖσαις αὐτῇ ὑπηρεσίαις διά τῆς ἀποπερατώσεως μεγάλων δύντων ἔργων, μεθ' ὅλον τὸν ἐσωτερικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα εὐρέως θιγεῖ τὰ συμφέροντα τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς, ης σπουδαιότατος παράγων εἶναι καὶ ἡ Γαλλία. Ἐάν μὴ οὕτως εἴχε τὸ πρᾶγμα οὕτως ἐνιοι τῶν ἐν Πετρουπόλει κύκλων πήσελον μεγάλως ταραχθῆ ἐπὶ τοῖς διαδραματιζούμενοις ἐν τῇ φίλῃ Γαλλίᾳ, κυνδυνευούση οὐχὶ πλέον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ ἐν τῷ ἐξουσίᾳ προσδωπικοῦ ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποψίν αὐτῶν τούτων τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν κατὰ τὴν δημολογίαν τῶν σπουδαιοτέρων ἐφημερίδων τῆς δημοκρατικῆς ἀποκρίσεως, οὕτε οἱ ἐν Βερολίνῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς πρωτευούσαις τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου μεγάλων πήσελον αἰσθανθῆ ἀνακούφισιν καὶ ἀναθαρεῖσει ἐκ τοῦ συνέχοντος αὐτοὺς τρόμου ἐπὶ τῇ γαλλοδρωσικῇ συναδελφώσει, ης τὴν ἔξασθεντος ἀπεκδέχονται ἐκ μόνης τῆς συνταράσσεως τῆς ἐν Γαλλίᾳ τακτικῆς πραγμάτων καταστάσεως ἐπὶ τῇ ιδέᾳ διτὶ τὸν οὐδενισμοῦ. "Ηδη δὲ ἀγγέλλεται διτὶ τὸν ἐπιόντα μῆνα διδαχθήσονται δύο ἔτι ἔργα τοῦ ἀκαρπάτου συγγραφέως.

ὅτι τὰ ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ ἐσωτερικῶν ἔποιχν διαδραματιζόμενα ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Δημοκρατίας καὶ μεγάλως μειοῦσι τὸν ἐπὶ τὰ αἰσθήματα τῶν Γάλλων πεποίθουσιν τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ διεθνῆ πολιτικῶν χαρακτῆρα συμβαλλομένων. "Ἡδη πολλοὶ τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ διέδοσαν τὴν φύμην ὅτι ὁ τσάρος σφόδρα δυσπρεπτίσθι ἐπὶ τοῖς ἐν Παρισίοις, οὕτω δὲ πρόχειρον ἐπανεῦρον τὸ προσφίλες αὐτοῖς μέσον τοῦ καταγγεῖλαι τῷ Ρωσίᾳ τὸ ἀσταθὲς τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἔξαρι πλαγίως τὰς ἀπορρεούσας ὀφελείας εἰς τῆς ὑποκαταστάσεως τῆς γαλλικῆς φιλίας διὰ τῆς γερμανικῆς ἢ τῆς αὐστριακῆς. Δεῖλαιοι ὄντως οἱ ταῦτα διαλογιζόμενοι, ἀτε λικιστα ἐν νῷ ἔχοντες ὅτι τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἐδωτερικά δὲν ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐν Κρονστάδῳ παγιώθεισης συναδελφώσεως, ὅτι ἡ γαλλορωσική φιλία πηγάζει ἐκ τῶν ἐν πᾶσι χρεόσιν συνταυτιζομένων συμφερόντων τῶν δύο κρατῶν, ὅτι τὴν συνταύτην ταύτην μικρὸν ἀλλοιούσιν αἱ ἐπανειλημμέναι ὑπουργικαὶ κρίσεις καὶ ὅτι, πάντων τῶν Γάλλων ἀνεξαρτήτως κομματικῶν ἀποκριώσεων τὸν αὐτὸν τρεπομένων ἐξωτερικῶν πολιτικῶν, ἡ ἐν Ρωσίᾳ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει ἀφορμὴν δισταγμοῦ ἐν τῇ πρὸς τὴν Γαλλίαν συνεννοήσει καὶ συμπνοίᾳ, εἴτε ταύτην διευθύνει τὸ ὑπουργεῖον Ριμπώ, εἴτε τὸ τοῦ Καδδανιάκ, εἴτε τὸ τοῦ Κλεμανσών. "Ἄλλως τε δὲ τὸ δύογενὲς τῆς πλειονοψίας τῆς κυβεργήσεως ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπορριφθείσης προτάσεως Πουκεύ, ζητήσαντος ἀπόλυτον ἔξουσίαν ὑπὲρ τῆς ἀνακριτικῆς τοῦ Παναμᾶ ἐπιτροπῆς, ἀρκούντως τεκμηριοῦ τὸ ἐδραῖον τοῦ ἐν τῇ ἔξουσίᾳ μετριοπαθοῦς κόμματος, ὥπερ ἐνίκησε μὲν δι' ἔξ μόνων ψῆφου, ἀλλὰ διὰ συμπαγής τυγχάνει, οὐδὲ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κομματικῶν ὄμιλων τῆς μειονοψίας, περιλαμβανούσης ἐν αὐτῇ πολεμίας ἀλληλαίς κοινοβουλευτικάς μερίδας καὶ οὕτως κράματος τῶν συντριμμάτων τοῦ διοισπαστικοῦ κόμματος, τοῦ μοναρχικοῦ καὶ τοῦ βουλανζερικοῦ. Τὸ δύογενὲς τοῦτο καθησυχάζει ἀρκούντως καὶ τοὺς ταραχθέντας ἐν Πετρουπόλει κύκλους ἐπὶ τοῖς ἐν Γαλλίᾳ, αἱ δὲ ἐπιστάσαι ἔσται θά συντελέσωσιν οὐ μικρὸν εἰς τὴν μείωσιν τῆς σπουδαιότητος τῶν διαδραματιζομένων, ὑπαρχούσης μάλιστα καὶ τῆς ὑπουργικῆς δηλώσεως τοῦ κ. Ριμπώ, ἀναφανδόν καὶ διαρρήνην κηρύξαντος ὅτι πρώτιστον τῆς νέας ὑπὸ αὐτὸν κυβεργήσεως ἔργον εἶναι οὐχὶ ἡ συγκάλυψις τῆς ἀληθείας ἀλλὰ ἡ ἔξαριθμωσις αὐτῆς. "Ανομιοδογύπτεον οὐχὶ πέττον ὅτι αἱ ἀποκαλυψθεῖσαι ἀσχημίαι μεγάλως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τῆς Γαλλίας καὶ εὐχῆς ἔργον ὅπως μὴ λάβωσι τὰς διαστάσεις τῶν ἐπενεγκόντων τὴν παραίτησιν τοῦ Ιουλίου Γρεβεν πρὸ πενταετίας, καὶ ὅπως ἀποδειχθῶσιν ἐδῆλαμμέναι αἱ προρρήσεις τῶν δυμενῶν τῇ Γαλλίᾳ ἔχοντων καὶ μνημονεύοντων ἥδη τοῦ δύναμοτος τοῦ Βερισόν ὡς μέλοντος ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τοῦ κ. Καρνώ, ἀτε τοῦ μὲν κ. Φρεσινὲ κατηγορηθέντος ἐπὶ συνενοχῆς εἰς τὸ ζῆτημα τοῦ Παναμᾶ, τοῦ δὲ κ. Ιουλίου Φερρού μὴ ἀπολαύοντος μεγάλων συμπαθειῶν ἐνεκα τῆς ἀποικιακῆς αὐτοῦ πολιτικῆς καὶ ἐπομένως ἀμφοτέρων ἀποκλειομένων τῆς προεδρικῆς ἔδρας.

"Ἄλλα καὶ τὸ βουλγαρικὸν ζῆτημα, ἐκτραχυνθὲν

διὰ τῶν περὶ γάμου σχεδίων τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου τοῦ Κοβούργου, καίτοι ἐν τῷ προβλήματι τούτῳ ἥδηνατο νὰ διφθῆ ὑπὸ ὅψιν ἡ πολιτεία τοῦ τῆς Ρουμανίας διαδόχου Φερδινάνδου Χοχεντόλερ, οὐδεμίαν προσβαλλομένου ἐνστασίν ἐν τῷ περὶ τοῦ θρησκεύματος τῶν τέκνων αὐτοῦ κεφαλαιῷ δὲν στερεῖται σπουδαιότητος, ἐνεκα τῆς τολμηρᾶς τοῦ κ. Σταμπούλωφ πολιτικῆς, τῆς ἀποικιοπούσης εἰς τὴν ἀνατοπήν τοῦ διέποντος τὰ τῆς Βουλγαρίας συντάγματος καὶ εἰς τὴν θέσπιδιν νέου θεμελιώδους νόμου, θίγοντος ιδιαὶ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ κατὰ καιρὸν ὑγειόνος καὶ ἀποκλειοντος τοῦ θρόνου τῆς νεοπαγοῦς ἡγεμονίας τούς τὸ δύθοδος δόγμα πρεσβεύοντας. Δεινὸν τῇ ἀληθείᾳ ἡ πολιτεία τοῦ βουλγαρικοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ μάλιστα ὑπὸ ἐσωτερικῶν ἔποικων, εἰ μὴ ὑπὸ ἐξωτερικῶν, μετὰ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ τσέροντος ἀνακήρυξην τῆς πολιτικῆς τῆς οὐδετερότητος ἐν τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ. Μέχρι τοῦδε ὁ κ. Σταμπούλωφ πολλὰ ἀκετόλυπτε τὰ προκαλοῦντα τὴν ὑπόκριψιν μῆνιν τῶν παραπλανωμένων Βουλγάρων, οἵτινες οὐκ εἰς μακράν, συνεργάζονται ἐκ τῆς πλάνης αὐτῶν, θὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς πολιτείας τῶν κυβεργώντων ἴσως καὶ θ' ἀξιώσωσι τὴν ικανοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ συναίσθηματος, τοῦ συμπνιγέντος διὰ τῶν κηλιδωσάντων τίνι ιστογίαν τῆς πίγμονίας γεγονότων τοῦ Βέλτσεφ, τοῦ Ηανίτσα κτλ. "Ο βουλγαρικὸς λαὸς μεθ' ὅλην τὴν πολιτείαν τῶν πιγέδων αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας· ἐξ ἣς τὰ νάματα τοῦ Χριστιανισμοῦ λαβὼν ἀνεδείκνυτο ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ Μεσαίωνος, ἐμμένει πιστὸς εἰς τὰ πάτρια καὶ οὐδέποτε ἐπιλαγθάνεται τῶν κατὰ τοῦ Λατινισμοῦ ἀγώνων τοῦ ἐπισκόπου τῆς Βουλγαρίας Λέοντος, ὅστις μετὰ Μιχαὴλ τοῦ Κηρουλαρίου θερμῶς προσπίκετο τῆς δύθοδος ἡγεμονίας συνήγορος καὶ ἀπεσκοράκιζε τὰς πλεκτάνας τῶν πρωθιεραρχῶν τῆς Ρώμης· ἥδη σπουδαῖα τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου ὅργανα κατεξανέστησαν κατὰ τῆς πολιτείας τοῦ κ. Σταμπούλωφ καὶ ὑποδεικνύονται ἀπὸ τοῦδε τοὺς ἐνδεχομένους κινδύνους ἐπὶ τῇ προσβολῇ τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος τοῦ λαοῦ, ἀδύνατον δὲ νὰ μὴ ἀναμολογηθῇ ἡ λογικότης τῶν γραφουμένων τῶν ὑπόθετων ὁργάνων, διότι ὄντως ὁ βούλγαρος πρωθυπουργός, ἐνήργησε καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην αὐθαιρέτως, ἀνευ τῆς ἐκ τῶν προτέρων συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἀρμοδίου κυβερνητικοῦ τμῆματος ἐν τῷ ζητήματι τῆς τροποποιήσεως τοῦ 38 ἀρθρού. Τὸ μέλλον, θὰ δειξῃ κατὰ πόδον ὁ Σταμπούλωφ ἐνήργησε συνετῶς ἡ περὶ κέντρα ἐλάκτισεν.

Τὰ λοιπὰ ἐν Εὐρώπῃ ζητήματα φέρουσιν ἐσωτερικὸν ὅλως χαρακτῆρα. Καὶ ἐν μὲν Ἀγγλίᾳ τὸ σπουδαιότερον πάντων εἶναι τὸ ἰρλανδικόν, περὶ οὐνέπαινημένων ἐλασθε συνεντεύξεις ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός λόρδος Ρόθμπερ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Ιρλανδίας σιγῇ Τζών Μόρλεν. Τὸ ζῆτημα εἶναι πράγματι ἐκ τῶν σοβαρωτέρων καὶ εὐλόγως οἱ ἐν Λονδίνῳ καὶ τῇ λοιπῇ Αγγλίᾳ κύκλοι ἔχουσι τὰ ὅμματα ἐστραμμένα πρὸς τὰς κοινοβουλευτικάς ἔργασίας, ἀρχομένας μετὰ τὰς ἔορτάς ὀρθάντως καὶ τὸ ἐργατικὸν κίνημα σπουδαῖον τυγχάνει, κατ' ἀνάγκην δὲ ὁ γηραιός πρωθυπουργός προσβείται εἰς λεπτομερῆ ἐξετασίν τῶν ἀξιώσων τοῦ ἐργατικοῦ σώματος πρὸς

ικανοποίουσιν μὲν αὐτῶν, πρὸς περιφρούριοιν δὲ τῶν συμφερόντων τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας.

Ἐν Αὐστρίᾳ δ' αἱ φυλετικοὶ διενέξεις ἔξακολουθούσι μετὰ μεγάλης ἐντάσεως καὶ πολλαὶ διαιμέβονται ἐν τοῖς κοινούσιοις κύλλοις συζητήσεις περὶ ικανοποίησεως τῶν πόθων ἐνιαν κομματικῶν ὄμιλων, ἐκπροσωπευόντων τὰς ιδέας καὶ τὰ φρονήματα διοικήσου φυλετικοῦ στοιχείου· παραπλήσια ἐπισυμβαίνουσι καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ, καίτοι ἐν τῇ ἡδρᾳ ταύτῃ τὴν περίτην κατέχουσι θέσιν ἐν τοῖς διαφόροις ζητήμασι τὸ τοῦ γάμου καὶ τὸ τῶν ὀχέσεων μετὰ τοῦ Βατικανοῦ.

Ἐν Γερμανίᾳ, ληξάσης τῆς πρώτης ἀναγνώσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, ὑπὲρ οὐ ἐλάλησαν οἱ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοὶ τῶν κυριωτέρων κρατῶν τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἀνακινεῖται τὸ ζητυμα τῆς τροποποιήσεως τῶν ἐν τῷ κοινούσιῳ ἀντιπροσωπευομένων κομμάτων, λόγος δὲ γίνεται περὶ καταρτισμοῦ νέου, τοῦ τῆς Νοτίου Γερμανίας, ἔχοντος οὐχὶ τοσοῦτον συμπαθῶς ταῖς κυρεντικαῖς ιδέαις.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ ἐστραμμένην ἔχουσι τὸν προσοχὴν πρὸς τὰ στρατιωτικὰ καὶ διὰ τοῦτο νέαὶ ἡγγέλθησαν μεταθέσεις στρατευμάτων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κατὰ μηνὸς τῶν δυτικῶν μεθορίων παρατεταγμένων δυνάμεων. Τὸ αἰτιον τῶν στρατιωτικῶν τούτων κινήσεων εἶναι ἀναγκηρίστως αἱ ἐν Γερμανίᾳ ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ ἐνέργειαι, ἃς πολλὰ τῶν μελῶν τῆς ἐν τῇ Λευκῇ αἰθούσῃ ἀντιπροσωπείας ἔχαρακτήρισαν ὡς ἀφορμὴν καὶ ἀφετηρίαν νέων πολεμικῶν παρασκευῶν καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς κράτεσιν.

Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν, καίτοι τὴν ὑπὸ τὴν ἐποψίην ταύτην ἔγασιαν ἀναχαιτίζει οὐκ: δύο γονὶ ταραχῆ, διν προύκαλεσσεν ἡ τῆς Γερουσίας ἀρνητικὴ ἀπόφασις ἐν τῷ ζητηματι τῆς τοῦ Ζουκάρου ἐκλογῆς.

Τὸν μείζονα δύως ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν μέριμναν καταβάλλουσιν οἱ ἐν Ελλάδι κυβερνῆται, οἵτινες, ὑγουμένου τοῦ κ. Τρικούπη, ἀγωνίζονται νὺν πραγματώδωσι τὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτιθέμενα μέτρα, τὰ ἐπαγγέλλομενα τὸν ἀνακούφισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ βασιλείου καὶ τὴν βελτιώσιν αὐτῶν κατὰ τρόπον συνεπαγόμενον τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τῆς οἰκονομικῆς μηχανῆς ἀνευ ἐλλειμμάτων καὶ ἀνευ καθυστερούσεως ἐν ταῖς πρὸς τὰ ἔναντι κεφάλαια ὑποχρεώσεσιν.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ἐν Ἑλβετίᾳ γενομένης προεδρικῆς ἐκλογῆς πρόεδρος τῆς διοικούσας ἔξελέγη δ. κ. Σέγκ, δότης γεννηθεὶς τῷ 1823 ἔχρημάτισσεν ἐν διαφόροις σπουδαίαις θέσεις καὶ διεκρίθη ἐπὶ μεγάλῃ φιλοπατερίᾳ. Ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτη ἐπῆλθε καὶ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς δημοκρατίας. Τὸν τέως τοιοῦτον κ. Δρόζ ἀντικαθίστησιν ἀπὸ τῆς 1 Ιανουαρίου δ. κ. Λατενάλ.

Ἔσπιαν. — Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἀναλαβόντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ προεδρηὶ εἰς σπουδαίας μεταθέσεις τῶν μελῶν τοῦ δημοκρατικοῦ σώματος ὁς καὶ τοῦ τῶν ἐπάρχων, οὕτω δ' ἐπίκειται διορισμὸς 48 τοιούτων.

Μαρόκον. — Ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἀλγερίαν δάσει διοργανοῦνται ισχυρὰ παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ φυλάρχων κινήματα

κατὰ τῶν Γάλλων. Οἱ ταραχίαι διοργανοῦσι συστηματικὴν ἀντίστασιν, ἔξοπλίζουσι δὲ καὶ τινὰ ἐν ταῖς γερσίν αὐτῶν φρούρια διὰ τηλεόβλων.

Σερβία. — Ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ταῖς δημαρχικαῖς οἱ ριζοσπαστικοὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων, τὸ δὲ γεγονός προύκαλεσσεν οὐ μακρὰν ἐντύπωσιν παρ' ἄπατι τοῖς ἐν Σερβίᾳ κύκλοις.

Δανία. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας σκοπεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Βερολίνον καὶ νὰ παραστῇ κατὰ τὰς ἑορτάς, τὰς τελεσθησμένας τῇ 15/27 Ιανουαρίου. ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῶν γενεθλίων τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐξεδόθη τὸ νέον ἔργον τοῦ Paul Bourget, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἡγγέλθη, ἐπιγράφεται δὲ Κοσμόροπολις (Cosmopolis). Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ἐκτενεῖς ἐδημοσίευσαν κριτικὰς ἀναλύσεις. Ἐν τῷ σοβαρῷ τούτῳ μυθιστορήματι δ Bourget ἔξεικονται γωνίαν τινὰ τοῦ κοσμοπολίτη (cosmopolite) κόσμου, ὃν λίαν ἡγάπησεν, δι ἐπούδατε, διότι ἡγάπει αὐτὸν καὶ δι ἡρέστητρέσθαι, διότι σπουδάζων ἐγνώρισεν αὐτόν. Τοῦτο πολλάκις συμβαίνει. Ἐκτενέστερον ἐν ἐπομένῳ τεύχει.

— Η συλλογὴ τῶν τελευταίων ποιημάτων τοῦ λόρδου Τέννυστων ἐξεδόθη ἐν Λονδίνῳ. Τὰ δοκίμια τῶν ποιημάτων ἐπειθερησεν αὐτὸς δ ποιητῆς μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Η συλλογὴ τὸ πρῶτον ἐπεγράφετο τὸ δ "Ονειρον τοῦ Akbar, ἀλλ' εἴτα αὐτὸς δ ποιητῆς ἐπέγραψεν αὐτὴν Θάνατον τῆς Οἰνώνης (la Mort d'Enone), ἐπιγραφὴν τοῦ ἐτέρου τῶν δύο ἐν τῇ συλλογῇ μεγάλων ποιημάτων. Ο θάνατος τῆς Οἰνώνης κατὰ τὸν ποιητὴν αὐτόν, «εἶνε ἀρχαῖος μῦθος τῆς Ἑλλάδος ἐκ νέου ἀφηγούμενος».

— Οἱ Γάλλοι ἀγαπῶσι νὰ προτίσσωσι τοῦ ὀνόματος αὐτῶν τὸ de, ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ σχηματίζουσι τίτλους ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, μηδὲ τοῦ ὀνόματος φύλου ἐξαιρουμένου. Οὕτως ἐν Monachῷ ἔναγχος νεανίς, προσκληθεῖσα ἵνα ποιητὴν καταθεσίν τινα πρὸ ὑπαλλήλου τῆς δημοκρατίας, ἐνεγράψη «κόρη τοῦ ἀρχιτοιχοκολλητοῦ τῶν προγραμμάτων», ὅπερ ἐν τῇ γερμανικῇ δηλοῖ ἡ ἔντης μικρὰ λέξις: «Oberplakanschlosserstochter». Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπίσης πόλει ὑπάλληλος τοῦ θεάτρου ἀπώλεσε τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἀγγελῶν δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων, προσετίθει τῷ ὀνόματι τῆς μακαρίτιδος τόνδε τὸν τίτλον: Κoeniglichehoftheaterfarbenreibersgehilfensgatten, ἥτοι σύνγος τοῦ βιοθοῦ χρωματοτρίπτου τοῦ βασιλικοῦ θεάτρου τῆς αὐλῆς.

— Εἰς τῶν διαπρεπῶν ἀγγλῶν ποιητῶν δ William Watson, δις ἦν ἐν τοῖς ὑποψήφιοις πρὸς διαδοχὴν τοῦ λόρδου Τέννυστων ἔπαθε τὰς φρένας καὶ ἐνεκλείσθη ἐν φρενοκομείῳ.

— Ο πρύτανις τῶν γερμανῶν συγγραφέων Théodore Fontane ἐδημοσίευσεν ἄρτι νέον μυθιστόρημα, τὴν Κυρίαν Jenny Treibel.